

«Πριμαρόλια» σε τροχιά για τέταρτη χρονιά

Κυριακή Μπεϊόγλου

Ο καλλιτεχνικός διευθυντής του φεστιβάλ, Βασίλης Ψαρράς, μας μιλάει για το πρωτότυπο εγχείρημα που εξερευνά τον πολιτισμό και την ιστορία των ταξιδιών της μαύρης σταφίδας.

Για τέταρτη χρονιά πραγματοποιείται στο Αίγιο, από τις 3 έως τις 11 Σεπτεμβρίου, το Φεστιβάλ «Πριμαρόλια». Με την εξαιρετικά ενδιαφέρουσα θεματική φέτος «Τροχιές/Trajectories». Μια διοργάνωση υπό την αιγίδα και υποστήριξη του υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, ενώ η φετινή έκθεση σύγχρονης τέχνης πραγματοποιείται με τη χορηγία και υποστήριξη του Οργανισμού Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON.

Ο τόπος όπου διεξάγεται, ο παλιός σιδηροδρομικός σταθμός του Αιγίου, είναι φέτος το σημείο αναφοράς για να συναντηθούν η σύγχρονη τέχνη και η Ιστορία. Ο καλλιτεχνικός διευθυντής του φεστιβάλ, Βασίλης Ψαρράς (εικαστικός και επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου), μας μίλησε για την πρωτότυπη αυτή ιδέα και για τα «Πριμαρόλια» που, όπως όλα δείχνουν, χαράσσουν τροχιές δημιουργίας, λειτουργώντας παράλληλα ως μια πλατφόρμα συνάντησης μεταξύ καλλιτεχνών, ερευνητών, πολιτιστικών οργανισμών και ακαδημαϊκών ιδρυμάτων.

• Τι είναι τα «Πριμαρόλια»;

Κατά τον 19ο αιώνα, τα «Πριμαρόλια» ήταν τα πρώτα καράβια που κάθε Σεπτέμβριο μετέφεραν τον καλύτερο καρπό της μαύρης σταφίδας στα ευρωπαϊκά λιμάνια – και συγκεκριμένα στο Λονδίνο, το Λίβερπουλ, την Τεργέστη, το Αμστερνταμ, τη Μασσαλία, την Οδησό, το Αμβούργο. Η αναχώρηση για το εξωτερικό αποτελούσε ένα συλλογικό τελετουργικό, οι

μουσικές, οι φιλαρμονικές και οι κανονιοβολισμοί δημιουργούσαν μια γιορτινή ατμόσφαιρα. Γεωγραφικά εντοπίζεται στη ΒΔ Πελοπόννησο, δηλαδή κυρίως την Αχαΐα (Πάτρα, Αίγιο) και την Ηλεία (Κατάκολο) με περαιτέρω περιοχές τη Μεσσηνία και τη Ζάκυνθο. Ο πλούτος από την εξαγωγή της μαύρης σταφίδας υπήρξε μεγάλη πηγή εσόδων για το νεοσύστατο ελληνικό κράτος αλλά και ένα ακόμα κανάλι πολιτισμού και επικοινωνίας με το έξω.

Το 2019 ιδρύθηκε ο Οργανισμός «Πριμαρόλια» και το πρώτο ομώνυμο φεστιβάλ μαζί με την ετήσια έκθεση σύγχρονης τέχνης έλαβαν χώρα στο Αίγιο. Αν μπορούμε συνοπτικά να περιγράψουμε το εγχείρημα «Πριμαρόλια», τότε είναι ένα εξελισσόμενο τρίπτυχο σύγχρονης τέχνης-προφορικής ιστορίας-πολιτισμού το οποίο εξερευνεί διακαλλιτεχνικά και διεπιστημονικά τον πολιτισμό και την ιστορία των ταξιδιών της μαύρης σταφίδας.

● **Η φετινή έκθεση σύγχρονης τέχνης στα «Πριμαρόλια» έχει τίτλο «Where do we go from here». Τι σηματοδοτεί;**

Είναι η 4η κατά σειρά έκθεση τέχνης που πραγματοποιούμε στο πλαίσιο του φεστιβάλ, από το 2019. Παρά το γεγονός πως είμαστε εικαστικοί καλλιτέχνες, η έκθεση αποτελεί το ετήσιο επιμελητικό πείραμά μας. Για ακόμα μία χρονιά πραγματοποιείται σε συνεπιμέλεια της Νάνου Χαριτωνίδου (επιμελήτρια, υπεύθυνη εκπαιδευτικών δράσεων) και δική μου, ενώ φέτος είχαμε τη χαρά η έκθεση να έχει τη χορηγία και υποστήριξη του Οργανισμού NEON.

Στη φετινή έκθεση φιλοξενούμε 6 καλλιτέχνες: Βασίλη Αλεξάνδρου, Παναγιώτη Βορριά, Μπέττυ Ζέρβα, Ευαγγελία Μπασδέκη, Κωνσταντίνο Τηλιγάδη - Ανδρέα Σιτορέγκο (ομάδα «Heimer&Alz»). Η φετινή εννοιολογική αφετηρία είναι οι προσωπικές, κοινωνικές και φιλοσοφικές προεκτάσεις της έννοιας του ορίου και της μεταιχμιακής κατάστασης. Πιο συγκεκριμένα, τόσο το φεστιβάλ που εστιάζει στις τροχιές όσο και η έκθεση εμπνέονται από το όριο δύο εποχών πίσω στον 19ο αιώνα – η σταφιδική κρίση με τις κοινωνικές αναταραχές και ο ερχομός μιας νέας κατάστασης: του τρένου. Σίγουρα, ο νέος χώρος που ενεργοποιούμε (ο παλιός σιδηροδρομικός σταθμός Αιγίου) δίνει τροφή για σκέψη στις έννοιες της μετάβασης, του κατωφλίου, της αναχώρησης, του μεταίχμιου.

Η έκθεση αναρωτιέται πού πάμε από εδώ – ένα ερώτημα καθημερινό, άμεσο, οικουμενικό και προσωπικό. «Πού πηγαίνουμε από εδώ;», αναφέρουν οι Pink Floyd στο Division Bell (1994) και ο Martin Luther King στο κομβικό βιβλίο του Where Do We Go from Here: Chaos or Community? (1967). Αδιαμφισβήτητα είμαστε και σήμερα μέρος μιας μεταιχμιακής εποχής με γεωπολιτικές αναταραχές – το πιο πρόσφατο παράδειγμα, η ρωσική εισβολή του Πούτιν και ο καταστροφικός πόλεμος που κήρυξε στην Ουκρανία.

• **Ζείτε και δημιουργείτε στον τόπο όπου γεννηθήκατε. Πιστεύετε ότι η τέχνη είναι εύκολο να εκπέμψει από την περιφέρεια;**

Επέστρεψα από την Αγγλία το 2015. Ήταν και είναι πολύ ενδιαφέρον το ότι μπορέσαμε να δημιουργήσουμε ένα φεστιβάλ και έκθεση σύγχρονης τέχνης στον τόπο καταγωγής μας, εμπλέκοντας το τοπικό και το διεθνές μέσα από συνεργασίες με καλλιτέχνες, ερευνητές και οργανισμούς. Το Αίγιο με το ξεχωριστό γεωμορφολογικό προφίλ έχει δυναμική. Δεν πιστεύω τόσο στο δίπολο κέντρο-περιφέρεια καθώς συχνά γίνεται αποπροσανατολιστικό – νομίζω, θα το πρότεινα περισσότερο ως έναν αστερισμό από φάρους δημιουργίας.

Ακολουθήστε
μας στο Google
news

TAGS

φεστιβάλ

Αίγιο

υπουργείο Πολιτισμού

εκθέσεις